ที่ทัศนาโรงพยาบาลบันโป่ง

วันที่ 25 ตุลาคม พระพุทธศักราช 2485

คุณที่รัก

พี่ได้รับจ.ม.ของน้องวันนี้ พี่ตั้งใจนึกว่าจะเขียนถึงน้องอ่านเหมือนกัน แต่นึกว่าควรได้รับตอบจากน้องก่อนดีกว่า ประจวบกับจะมีคนไปกรุงเทพฯ ซึ่งพี่จะฝากไปทั้งตั๋วนี้ด้วย เพราะเรื่องว่าที่จะส่งจากบันโป่ง และไม่ต้องค้นเรือนเรือรับกวดไปนี้ ที่ก.ท.ก็พอแล้ว.

"เรื่องนั้น" ที่น้องนอกไปนั้นเป็นไปได้จริงเท็จหรือจ๊ะ? แหม! พี่ก็รู้สึกตื่นเต้นจริงๆ เหตุไรจึงเป็นเช่นนั้นหนอ? พี่ก็ยังไม่ได้จึงใจจะให้เป็นเช่นนั้นเลย เพราะอะไร, ก็อท่านที่น้องเคยพูดนั่นแหละ, อท่านไรก็ตาม, นับได้ว่าเป็นผลสำเร็จที่เรื่องอย่างหนึ่งตามจริงก็รู้สึกดีใจเป็นอีกอย่างอีก จัดว่าเป็นโชคดีที่ได้รับโดยยังมิได้นึกฝันทีเดียว เป็นการมาดีและบุญที่จะช่วยเราให้จิตใจท่านน้องก็เป็นได้นะจ๊ะ. ขอพระจงดลบันดาลให้ตรมปรารถนาปรองให้ตรมนี้จากความอับโชคแต่มีโชคดีแทนที่ตลอดไปเถิดนะจ๊ะ. และในเรื่องนี้คนพ่อคนแม่ทั้งสองท่านว่าประไรบ้าง? ควรที่น้องจะเล่าไปให้ทราบบ้างซี่จ๊ะ. และคนอื่นๆ อีกเล่าว่าอย่างไรกัน? เรื่องเช่นนี้ต้องปรึกษาหารือกันให้ได้ความรู้ให้มากๆ จะดี. ความจริงพี่ก็ได้คิดอยู่เรื่องว่า "เรื่องนี้"

ก: เป็นอย่างไร เพราะเมื่อวันที่ เราก็มิได้เป็นที่แน่ชัดแล้วกลับต้อง
ไปอ่อนต่างจังหวัด ลืมไม่ได้ตายเดือนไหนต่อๆ ไป เมื่อส่งอ.ย.
ลงปีแรกก็ [redacted] เรียนอนุไม่ได้ลงกึ่งเรื่องนี้ เพื่อดูหรือยาก
หรือ ก็เห็นจะเป็นที่แน่นอนได้ละนะจ๊ะ ต่อจากนี้ไปก็จบช่วง
กลางปีนี้ ถึงหรือไม่ก็พรรคพวกนอนนี้ก็ดีนะที่รัก.

เมื่อวันที่ 18 มีไปพระปกมเมื่อส่งพวกที่จะกลับ ก.ท. ลง
พบพระนครที่นั่น ได้อธิบายไปเป็นที่เข้าใจกันแล้ว แต่เท่าถูน
เรานั้นไม่ถูก เพราะเป็นความผิดของเราเอง.

หลังบอกว่าไม่ได้ต่อบลที่บ้านสอนมะลิมีเห็นดีด้วย แต่
ระวังอย่าให้เขาปากนะ ทั้งห.ญ.ก และตัวท. พูดทายต่อบลที่ไม่
เป็นไรจะเป็นประโยชน์ดี เมื่อทางบ้านทราบเห็นจะมีมากตามเดิม
ตามเรื่องพวกปีนี้ผ่านพ้นว่าเดือนหน้าทั้งเดือนจะมีงดมีนิยมกลาง
และจะลดเมื่อปลายเดือน แต่ทางเรื่องบ้านไทยเราก็ว่าต้นเดือน
หน้าราวๆ กลางเดือนจะหมด รักไปจาก กรุงเทพฯ-นครปฐม.
อาจจะได้นิดๆ ราวๆ วันที่ 5 พ.ย. อย่างไรๆ ก็ต้องมาได้หนึ่งที่
เมื่อมาไปเป็นได้ใจเรียบร้อยนะ.

เงินที่เราฝากไม่น่าจะพอใช้ตลอด เพราะอาหารไม่แพง

และพักผ่อนตามปรารถนาได้ แต่ที่ใช้คนเดินวันหนึ่งก็ไม่กี่ตัวดอก มีต้องมีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขกันโดยเร็ว จึงต้องใช้ท่องฟ้าเป็นทางไปมาดูสิ เดี๋ยวนี้ก็ไม่ได้เป็นวันไกลเท่าไรนักเป็นเรื่องน่าดูอาหารที่บินเช่นปริมาณดี ไข่ได้ประมาณ 5-6 ลูก. มะนาวร้อยละ 10 ลูก. คิดว่าจะซื้อมาบินเอ็กซ์ปรส. ทางบินเราแพงมากไม่ใช่หรือน้อง!

เมื่อวันที่ 23 ไปที่ไหนหรือเปล่า! สนุกไหม, ไปกับใครหรือ! ฉันไปเมื่อวันที่ 22. และตกลงกันกลับ 23 ซึ่งเป็นวันพระราชพลี เมื่อตกลงกันดี ก็นัดเมื่อเรียบร้อยแล้วดี, แต่การโดยทางเป็นที่น่าเบื่อมาก, รถเมล์ประจำทางแพงและต้องนั่งเบียดเสียดกันเจียนตาย นึกถึงทีหลังว่าที่ต้องไปอ่างที่นั่นจะต้องเสียเวลามากเกินไปสักหน่อย. ก็มีความลำบากต่อยิ่งขึ้น เพราะการหาอาหารกินตามร้านไม่สะดวกเสียเลย ไม่ทันใจ กระตลีมีความลำบากเสียก็ต้องมาไปอยู่ดวง เพราะสิ่งต่างๆ ไม่เป็นที่พอใจดอก จึงพังงอนดีเสียอีก. ประการหนึ่งก็ต้องไปนั่งไปนี่มากที่เดียว.

วันนี้ 1 พฤศจิกายน แล้วนะจ๊ะ, แต่ยังนึกไม่ออกเลยว่าจะทำอะไรดี, ยังไม่ทำอะไรจริงๆ ความคิดไม่ออกดีเสียด้วย หรือไม่ก็ไปที่ไหนสักที, ก็ราวๆ ว่าจะมีพวกมาบินก็จะพักผ่อนในจนเสียของน้อง แต่นั่นแหละ,

เท่าที่นึกหนทางอกหนังสือไม่เห็น ฝ่ายข้าที่การเสน ทางอันไม่ลวก
ดีแหละ ก็ลองรอมาจะให้ปีใจการสนะที่จะมาหนอยู่ในมือนกน.

ครแก, มัดมีแกขึ้นไปบนเมืองแล้ว. แกชมถึงเมื่อวันที่
21. โดนไอ้มัดตีสั่งให้ไปประกอบ ทุกวันๆ บนเมืองประมาณอ่างนอย
สองโดน และมักจะเกะๆ กะๆ อยู่ถมไม่ที่บนเมือง โกเมื่อหกไปทุกวัน
เพราะเห็นพี่อยู่บนเมืองจะโดดบ้านไปดูมาก แต่แกมีหน่าที่ต้องไปๆ มาๆ
เสมอ ก็พบบ้านน้อย แกกลัวจนมีน้องเช่นเดย และเที่ยวไปรั
ประกนตความดีของพวกเราต่อใครๆ ที่รู้จักเสมอ พวกหนนที่
โดยไปฟังคนตรีที่บนเวทีก็พบกนบ้างหนมือนกน.

อากาศเริ่มหนาวขึ้นแล้ว ทางนี้คงหนาวเหมือนกน
นะจ๊ะ, ปีนี้คงหนาวมากสักหน่อยเพราะเห็นว่ามาก S.S. คงจะไม่ไป
กนตลอดทลเห็นว่ามเป็นแน่ ฉันยังอ่านหนังสือที่เอาไปไม่จบเล
ลาวางการบทวนจากพวกที่มาขอความช่วยเหลือเสมอนบางครั้งก็สับ
เพลินๆ ไปรู้สึกเหนอยบ้าง เพราะอ่านหนังสือเป็นการบันเทิงความคิด
ฟังบทเพลงดีกว่า แต่พอทำงานหรือเวลาคนและนอนเป็นต้องฟังมากทุกที.

ลาวลีก่อนนะจ๊ะที่รัก. นึกถึงเทคุณพ่อคุณแม่ตาม
เดย นึกถึงพี่ๆ น้องๆ ทั้งกน.

รักและคิดถึงที่รัก

ศรี.